

Μαρία Παναγοπούλου «Ο ανταγωνισμός της πεθεράς»

Μια ιστορία που βασίζεται σε υπαρκτά πρόσωπα. Μια ιστορία για κακές πεθερές. Ή μήπως όχι; Το νέο μυθιστόρημα της Μαρίας Παναγοπούλου «Η Πενθερά» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός, θα σας δώσει την απάντηση και σίγουρα θα αγαπηθεί από πεθερές και νύφες!

- **Πως σας ήρθε η έμπνευση για την ιστορία της Πενθεράς;**

Την κεντρική ιστορία, της Μανιάτικης οικογένειας, την άκουσα πριν από πολλά χρόνια από το στόμα μιας εκ των πρωταγωνιστριών. Εντυπωσιάστηκα, θύμωσα, της είπα «αυτό είναι για βιβλίο» αλλά εγώ τότε δεν έγραφα βιβλία προς έκδοση, παρά μόνο για προσωπική εκτόνωση και χρήση. Το 2015, μια καλή μου φίλη που δεν έχει και τις καλύτερες των σχέσεων με την πεθερά της, αστειευόμενη μου είπε «Έτσι μου 'ρχεται να δημιουργήσω μια ομάδα εξόντωσης κακών πεθερών με το όνομα πεθεροτιμωροί». Η ιδέα της ανέσυρε στη μνήμη μου την αληθινή ιστορία της Μανιάτισσας κι έτσι γεννήθηκε η έμπνευση.

- **Μήπως η ιδέα που έχουμε για την κακιά πεθερά είναι πλέον κάπως παρωχημένη;**

Κατ' αρχάς να διευκρινίσω ότι «Η Πενθερά» δεν είναι ένα βιβλίο που αναφέρεται μόνο σε κακές πεθερές. Στις σελίδες του συνυπάρχουν οι κακές με τις καλές πεθερές και νύφες και έχω καταβάλει μεγάλη προσπάθεια για να διατηρήσω την ισορροπία

ανάμεσά τους. Ως προς το ερώτημα για το εάν είναι παρωχημένη η εικόνα της κακιάς πεθεράς, η δική μου αίσθηση είναι πως όχι, δυστυχώς δεν είναι. Σίγουρα έχει αλλάξει ο ρόλος της γυναίκας στην Ελληνική κοινωνία, συνεπώς μπορεί μια σύγχρονη πεθερά να έχει άλλη εικόνα, άλλη νοοτροπία και άλλη συμπεριφορά από την πεθερά της δεκαετίας του '50 και του '60, όμως ο ανταγωνισμός με τη νύφη συνεχίζει να υφίσταται σε πολλές περιπτώσεις. Το ποιος ευθύνεται γι αυτό, είναι ένα από τα κεντρικά θέματα του μυθιστορημάτος μου.

- **Γιατί επιλέξατε τη Μάνη και την Θεσσαλονίκη ως τόπους εξέλιξης της ιστορίας σας;**

Γιατί από τις ευρύτερες περιοχή της Μάνης και της Βόρειας Ελλάδας, κατάγονται δύο από τις αληθινές ηρωίδες του βιβλίου. Η Μανιάτισσα νύφη και η Πόντια πεθερά, είναι δύο γυναίκες που με βοήθησαν πολύ μέσα από τις προσωπικές εμπειρίες τους, χάρη σε αυτές προσέγγισα την τοπική διάλεκτο των περιοχών, τα ήθη, τις παραδόσεις ακόμη και τις δεισιδαιμονίες τους, στοιχεία που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας μου.

- **Οι χαρακτήρες σας είναι απρόβλεπτοι, στοιχείο που κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνωστών. Έχετε μια συγκεκριμένη εικόνα για τον καθένα στο μυαλό σας ή εξελίσσονται σταδιακά;**

Οι χαρακτήρες μου είναι όλοι υπαρκτά πρόσωπα, που δεν συνδέονται κατ' ανάγκη μεταξύ τους. Άνθρωποι που μού εμπιστεύτηκαν τις διαφορετικές ιστορίες τους κι εγώ τις ένωσα σε μία, με τη βοήθεια της μυθοπλασίας. Συνεπώς η εικόνα που είχα για τους ήρωες ήταν πολύ συγκεκριμένη και σε έναν βαθμό δεσμευτική. Αυτό δεν σας κρύβω πως με παίδεψε αρκετά, αφού δεν ήθελα να αδικήσω κανέναν, αλλά ούτε και να μεροληπτήσω υπέρ τους.

Ποια είναι η εμπειρία σας από την δική σας πεθερά;

Δεν γνώρισα την πεθερά μου, ούτε κι ο σύζυγός μου πρόλαβε να ζήσει μαζί της, αφού την έχασε στα 5 του χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι δεν κουβαλάει μέσα του καμία μητρική επιρροή, αλλά μόνο τα μεγάλα κενά που δημιουργεί η απουσία της μητέρας. Το γεγονός αυτό με απελευθέρωσε στη συγγραφή, καθώς δεν είχα την έγνοια να μην θεωρηθεί ότι αναφέρομαι στην δική μου πεθερά. Από την άλλη πλευρά βέβαια, είμαι μητέρα ενός 27χρονου γιου, που αργά ή γρήγορα θα με κάνει πεθερά κι έτσι κατάφερα να μπω ευκολότερα «στα παπούτσια» των δύο πεθερών του βιβλίου μου. Μεταξύ μας, προτιμώ να με κάνει αργά

πεθερά. Δεν βιαζόμαστε!

«Η Πενθερά» Εκδόσεις Ψυχογιός- Λίγα λόγια για το βιβλίο

«Τι διαφορά έχει η πενθερά από την πεθερά»;

«Καμία!»

«Τότε προς τι αυτό το παραπανίσιο νι;»

«Δεν ξέρω. Κατά μία εκδοχή, η λέξη προέρχεται από τη σύνθεση των όρων πένθος και έρωτα και υποδηλώνει τον θάνατο του έρωτα».

«Μεγαλειώδες! Πενθερά: ο θάνατος του έρωτα!»

Δύο ηλικιωμένες γυναίκες δέχονται δολοφονική επίθεση την ίδια μέρα και ώρα, σε δύο διαφορετικές πόλεις της Ελλάδας. Άγνωστες μεταξύ τους, τις ενώνει ένα αόρατο νήμα: είναι πεθερές που αντιπαθούν τις νύφες τους.

Η Αγορίτσα, μια σκληρή Μανιάτισσα από το Οίτυλο, βλέπει τα όνειρά της να γκρεμίζονται όταν ο γιος της, ο δικηγόρος Σαράντος Πιερόγιαννης, παντρεύεται με μια χειρουργό, αφοσιωμένη στην καριέρα της.

Η Μόσχω, μια καλοκάγαθη Πόντια από την Καλαμαριά, ζει κάτω από την ίδια στέγη με τον μοναχογιό της, τον οδηγό νταλίκας Ηρακλή Τερκενλεκίδη, και την καλλονή σύζυγό του.

Δύο πεθερές, που κάποιοι τις θέλουν νεκρές. Δύο νύφες, που εύχονται να είχαν ορφανούς συζύγους. Δύο γιοι, που συνθλίβονται στις συμπληγάδες της μητρικής αγάπης και του έρωτα. Οικογενειακές συνωμοσίες και μιανρά μυστικά. Άγραφοι νόμοι κι αγδίκια αισθήματα. Κι ένας γρίφος-φωτιά: η πεθερά σκότωσε τον έρωτα ή ο έρωτας την πεθερά;

Ένα κοινωνικό-αστυνομικό μυθιστόρημα που επιχειρεί να ρίξει φως σε ένα διαχρονικό στερεότυπο της ελληνικής κοινωνίας: υπάρχουν πεθερές-αράχνες ή πρόκειται για ένα άλλοθι των ζευγαριών που δεν καταφέρνουν να κατακτήσουν το «για πάντα»;

Μοιραστείτε το με τους φίλους σας